Универзитет у Београду
Филолошки факултет

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију:

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о Високом образовању, Наставно-научно веће Филолошког факултета донело је одлуку којом смо изабрани у Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је **Јелена Арнаутовић** пријавила под насловом ***Славистичко дело проф. Петра Ђорђића***.

2. Састав Комисије:

Др Предраг Пипер, редовни професор за научну област русистика; датум избора у звање редовног професора: 7. децембра 1991; у пензији од 1. октобра 2018. године.

Др, Ксенија Кончаревић, редовни професор за научну област русистика; датум избора у звање редовног професора: 8. априла 2008; запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Др Виктор Савић, доцент за научну област србистика; датум избора у звање доцента: 27 јануара 2015; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду и у Институту за српски језик САНУ у звању вишег научног сарадника; датум избора у звање вишег научног сарадника: 27 новембра 2018.

II. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Јелена Арнаутовић (удато Перић) рођена је 28. марта 1989 године у Шапцу. Основну школу завршила је у Дебрцу, општина Шабац. Филолошку гимназију у Београду завршила је 2008. године на смеру за руски језик. На студијску групу за руски језик и књижевност уписала се 2008. године на Филолошком факултету у Београду на Катедри за славистику, где је дипломирала 2012. Исте године уписује се на мастер студије на Филолошком факултету у Београду, одсек Језик, које завршава са просеком 10,00 одбранивши мастер рад под називом *Синтаксичке грешке у настави руског језика и њихово превазилажење*. Академске 2013/14. године уписала се на докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду. У року је положила све предвиђене испите и предала све самосталне истраживачке радове. Септембра месеца 2016 уписала се на завршну, трећу годину докторских студија. Говори руски и енглески језик, служи се шпанским и чешким. Активно се бави усменим и писменим превођењем. Области научног интересовања:

лингвистичка славистика, методика наставе руског језика. Учествовала је на међународном скупу слависта на Филолошком факултету Универзитета у Београду (2016). Њен реферат са тог скупа објављен у часопису *Славистика*. Од 2013 до 2015 године радила је у Основној школи „Јован Цвијић“, Петој београдској гимназији, Туристичко-угоститељској школи и Гимназији „Свети Сава“ као наставник руског језика. Од 1. септембра 2015. ради у Школи за ученике оштећеног вида „Вељко Рамадановић“ у Земуну као наставник руског језика, где активно учествује у хуманитарним организацијама, обучава се дефектолошком раду, развија сарадњу са школом за слепе и слабовиде из Санкт Петербурга (Русија) и помаже при размени ученика и унапређивању наставе руског језика у школама.

III. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Арнаутовић, Јелена. „Дистрибуција предлошких аломорфа *с* (*со*) у руском језику.“ *Славистика* 20 (2016), стр.231–235.

IV. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија закључује да Јелена Арнаутовић испуњава услове за израду докторске дисертације.

V. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложен др Предраг Пипер, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, у пензији.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

Uz jubilej prof. Petra Đorđića. - *Zbornik radova Instituta za strane jezike i književnosti* (Novi Sad). – 1 (1979), 421–423.

Петар Ђорђић, *Библиографија радова радника Филозофског факултета у Новом Саду*, Нови Сад: Филозофски факултет, (1984): стр. 969-970

Радован Кошутић и развој југословенске славистике. – Београд : Савез славистичких друштава СР Србије, 1986. - *Зборник Матице српске за славистику*. – 33 (1987), 183–185.

Ђорђић, Петар. - *Српски биографски речник. Т. 3*. – Нови Сад : Матица српска, 2007. – Стр. 591–592.

Стандардизација старословенског ћириличког писма и његова регистрација у „Уникоду“ : зборник радова са међународног научног скупа, Београд, САНУ, Институт за српски језик САНУ, 15–17. 10. 2007. Београд, САНУ, 2009. - Зборник Матице српске за славистику. - 77 (2010) 95–98.

Прилози историји српске славистике: биобиблиографска грађа. - Београд: Чигоја, 2011. - 728 стр.

Лингвистичка русистика: студије и чланци. – Београд: Филолошки факултет, 2012. –560 стр.

Мемоаристика и историја славистике. - *Зборник Матице српске за славистику*, 2012, св. 82, стр. 198-201.

Славистички портрети као увид у новију историју славистике. У књ.: Милош Јевтић, *Са домаћим славистима*, књ. 2. Београд: Завод за уџбенике, 2013, стр. 7-9.

Лингвистичка славистика: студије и чланци. − Београд: Славистичко друштво Србије, 2014. − 475 стр.

Прилози историје српске лингвистичке славистике: Друга половина XX века. – Београд : Чигоја штампа, 2018. – 461 стр.

Српска лингвистичка славистика друге половине XX века. GlobeEdit Publishing. Printed by Schatungsdienst Lange o. H. G., Berlin, 2019, 312 стр.

Комисија сматра да проф. др Предраг Пипер испуњава услове за ментора предложене докторске дисертације.

VI. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације назива тезе (наслова):

Будући да ће се Јелена Арнаутовић у својој докторској дисертацији бавити славистичким истраживањима угледног слависте проф. др Петра Ђорђића, њиховом генезом, проблемском разноврсношћу и његовим укупним доприносом словенској филологији, може се констатовати да је предложени наслов тезе: *Славистичко дело проф. Петра Ђорђића* прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања, за област *Славистика, филолошке науке*.

2. Оцена предмета (проблема) истраживања:

Предмет дисертације ***Славистичко дело проф. Петра Ђорђића*** припада актуелној проблемској области будући да у српској лингвистичкој славистици расте интересовање за недовољно истражене стране историје српске славистике и за документовано научно вредновање оних њених представника који су дали значајан допринос у тој сложеној области, а чији значај за даљи развој славистике још није довољно осветљен, уз указивање на оне стране њиховог дела које нису изгубиле на актуелности, а тој групи српских слависта несумњиво је припадао проф. Петар Ђорђић.

Тако замишљена дисертација одликовала би се и иновативношћу, јер би први пут вишестрано научно дело Петра Ђорђића било сагледано у његовој целовитости, узајамној повезаности његових аспеката, односу према научном наслеђу на које се наслања и односу на новију српску лингвистичку славистику, у чији је основ даљег развоја чврсто уграђено научно дело проф. Петра Ђорђића.

Дисертација ***Славистичко дело проф. Петра Ђорђића*** имала би научно релевантан предмет, јер су главе области рада проф. Петра Ђорђића (српска палеографија, палеославистика, ћирилометодијевска проблематика, историја славистике, србистика, русистика, уз друге) и данас међу главним областима истраживања у лингвистичкој славистици.

Проф. др Петар Ђорђић, слависта, филолог, универзитетски професор (Тузла, 24. VIII 1904 – Београд, 16. VI 1989) био је слависта широких интересовања и међународног угледа. Оставио је научно дело које му је обезбедило истакнуто место у историји српске славистике пре свега због релевантности проблема којима

се бавио, али због дубине његових истраживачких увида, упркос чињеници да је био готово слеп. Као палеограф Петар Ђорђић је највећи научни допринос дао својом капиталном књигом о историји српске ћирилице, која је остала неправазиђена у свој области и незаобилазна у свим каснијим проучавањима у српској палеографији. Као палеослависта Петар Ђорђић ће остати запамћен по својој књизи о старословенском језику, до сада најисцрпнијој и проблемски најобухватнијој монографији о старословенском језику објављеној на српском језику и једном од у том погледу ретких у словенском свету. Као научник и универзитетски професор Петар Ђорђић се такође бавио руским језиком, упоредном граматиком словенских језика, историјом словенске филологије, великоморавском мисијом Светих Ћирила и Методија, улогом Светог Саве у развоју српске писмености, проблемима превођења Новог Завета, библијском фразеологијом, лингвокултуролошким питањима, културом говора и разноврсним уредничким радом, поред других области његових интересовања.

Иако награђивано високим наградама, научно и наставно дело Петра Ђорђића још није проучавано иако свакако има значајно место у историји српске славистике прве половине и средине XX века. Разлог за његову релативно мању присутност у јавном научном животу била је повученост Петра Ђорђића, вероватно услед његовог готово потпуног слепила и чињенице да је после Другог светског рата био осуђен на привремени губитак грађанских права, јер је у време окупације био запослен у Народној библиотеци Србије, што је касније квалификовано као сарадња са окупационим властима.

Студије славистике Петар Ђорђић започео је у Београду (1924–1926), наставио у Кракову (1926–1928), где је 1928. одбранио докторску дисертацију *О словенским трпним придевима*. Предавао у Мушкој гимназији у Земуну (1929), на Катедри за руски језик на Филозофском факултету у Београду (1929–1931), у гимназији у Руми (1931–1934), био доцент Богословског факултета у Београду (1934) и ванредни професор тог факултета (1940). Додељен је на рад Народној библиотеци у Београду (1942), па враћен на Богословски факултет (1945). Проф. Ђорђић је био уредник у Радио Београду (1946), професор Прве женске, затим Друге мушке гимназије у Сарајеву (1947), научни сарадник Народне библиотеке Србије (1948–1954), а од 1954. редовни професор на Филозофском факултету у Новом Саду и шеф Катедре за источне и западне словенске језике и књижевности, касније Катедре за руски језик и књижевност на том факултету (од 1961) до пензионисања (1974).

Проф. Ђорђић био је такође члан Комисије за израду речника црквенословенског језика при Међународном славистичком комитету (1958), а када је у Загребу основана Југословенска национална комисија за израду речника црквенословенског језика (1963), као њен први председник иницирао је формирање београдског средишта за израду речника црквенословенског језика српске редакције.

Био је сарадник *Енциклопедије Југославије*, члан првог уредништва часописа *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* и члан првог редакционог одбора за израду *Речника савременог српскохрватског књижевног језика* у издању Матице српске и Матице хрватске. Учествовао у конципирању пројекта речника славеносрпског језика Матице српске. Добио је награду Српске краљевске

академије (1931), Седмојулску награду СР Србије (1971), Спомен-захвалницу Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“ у Београду (1976).

Његова *Историја српске ћирилице: палеографско-филолошки прилози* (Београд, 1971, 1987, 1990) представља фундаментално истраживање у тој области и неизоставно у свом доцнијим истраживањима, а *Старословенски језик* (Нови Сад 1975), као што је речено, јесте најисцрпнија књига о старословенском језику објављена на српском језику.

Русистичка делатност проф. Ђорђића започела је уочи Другог светског рата објављивањем књиге *Руски у 100 часова: увођење у руски језик* (Београд 1940), која би означила нову страницу у српској лингводидактици руског језика да није остала заклоњена ратним и поратним околностима, што заслужује да буде акрибично испитано. Русистичку делатност Петар Ђорђић је наставио предавањима из историје руског језика на Универзитету у Новом Саду, где је предавао и друге предмете, пре свега, Упоредну граматику словенских језика и Старословенски језик.

Својом живом речју и укупном научним наставничким радом, упркос знатним здравственим ограничењима и повученим начином живота, Петар Ђорђић је изразито утицао на формирање нових нараштаја српских слависта, од којих су касније многи постали признати стручњаци у различитим гранама науке о словенским језицима. Доприноси проф. др Петра Ђорђића заслужују да буду документовано испитани као и његово укупно место у развоју српске и светске славистике.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем погодан за дисертационо истраживање.

3. Циљ истраживања, хипотезе и очекивани резултати.

Циљ истраживања јесте праћење развоја српске лингвистичке славистике, палеографије, палеославистике, граматикографије, славистичке историографије, лингводидактике и лингвокултурологије, са временским тежиштем на средини и другој половини XX века, из угла доприноса које је у тим областима дао проф. др Петар Ђорђић.

Датом дисертационом истраживању Јелена Арнаутовић приступила би с хипотезом да укупно славистичко дело Петра Ђорђића није проучено онако како би по свом значају заслуживало и чије би дубље познавање бацило више светла не само на везе које постоје између појединих аспеката тога дела, него и на везе између научне традиције на којој је Петар Ђорђић израстао, лингвистичке славистике његовог времена и научног наслеђа које је он оставио потоњим славистичким нараштајима.

Претпоставка од које Јелена Арнаутовић полази јесте да ће планираном дисертацијом научно дело Петра Ђорђића, посматрано у контексту лингвистичке славистике његовог времена, бити објективно и документовано вредновано са посебним ослонцем на емпиријску основу истраживања, нпр. библиографија објављених радова проф. Петра Ђорђића биће проширена и комплетирана у поступку провере архивске и библиотечке документације, а претпоставља се да би могли бити пронађени његови незабележени радови (нпр. необјављене рецензије, реферати) посвећени неком сегменту Ђорђићевог истраживачког, наставног и

уредничког рада. Очекује се да би се кроз анализу научног стваралаштва Петра Ђорђића могло доћи до нових увида у поједине аспекте развоја српске славистике средине и друге половине XX века и потпуније сагледати значај Ђорђићевог славистичког рада у контексту развоја српске лингвистичке славистике тога времена.

4. План рада и методе истраживања

План рада на дисертацији ***Славистичко дело проф. Петра Ђорђића*** умногоме је условљен циљевима и методама истраживања као и одликама самог материјала истраживања.

Јелена Арнаутовић планира да хронолошки и проблемски истражи научни опус Петра Ђорђића стављајући га у историјски лингвистички контекст. Његово стваралаштво би било анализирано кроз преглед тадашње научне мисли, теорија, метода, идеја и достигнућа српске и светске славистике уз посебне осврте на савремене погледе на теме којима се Петар Ђорђић бавио.

У складу с тим Јелена Арнаутовић планира да у дисертацији обради следеће предметне целине. У уводном делу била би објашњена основна проблемска и теоријско-методолошка полазишта рада, постављене главне истраживачке хипотезе и наведен очекивани научни допринос рада, и била би дата структура дисертације, а у посебном одељку биографија Петра Ђорђића и преглед његових најзначајнијих радова. Затим би посебно било размотрено дело Петра Ђорђића у научном контексту његовог времена, научних школа, идеја и теорија. Следећа глава била би посвећена одјецима који су радови Петра Ђорђића имали у научној јавности; био би дата аналитички преглед цитата и рецензија о његовим радовима. Посебна глава била би посвећена делу Петра Ђорђића у светлу рукописне архивске грађе, посебно његове преписке. У закључном делу дисертације били би сумарно представљени резултати укупног истраживања и дефинисана важнија питања за даљи истраживачки рад у области славистичке историографије.

У истраживању би било примењено више метода: херменеутички – метод теоријске анализе литературе у вези са овом темом, конструктивни метод при уочавању општих начела на основу резултата добијених примарном анализом, каузални метод у откривању узрочно-последичне повезаности елемената структуре Ђорђићевог научног дела, квалитативни методи, као и други методи из репертоара опште методологије научног рада (хипотеза, анализа, синтеза, индукција, дедукција, дефиниција, класификација и др.). Био би примењен и метод интервјуа с некима од некадашњих студената и сарадника Петра Ђорђића.

Својим дисертационим истраживањем Јела Арнаутовић би покушала да пружи допринос ширењу круга спознаја у области историје српске лингвстичке славистике, као и ревалоризацији укупног научног стваралаштва овог истакнутог српског филолога.

Комисија констатује да је предложена структура дисертације Јелене Арнаутовић сасвим прихватљива и да пружа добре могућности да се резултати истраживања презентују научној јавности на јасан, прегледан и убедљив начин.

4. Библиографија прелиминарних истраживања:

Колегинице Јелена Арнаутовић је приложила следећи прелиминарни списак литературе из области предмета дисертације коју предлаже:

Богдановић, Димитрије. *Каталог ћирилских рукописа манастира Хиландара* / Димитрије Богдановић. Старе штампане књиге манастира Хиландара / Дејан Медаковић. – Београд : Српска академија наука и уметности : Народна библиотека СР Србије, 1978.

Богдановић, Димитрије. *Каталог ћирилских рукописа манастира Хиландара : палеографски албум*. – Београд : Српска академија наука и уметности : Народна библиотека СР Србије, 1978.

Богићевић, Војислав. *Писменост у Босни и Херцеговини : од појаве словенске писмености у IX в. до краја аустроугарске владавине у Босни и Херцеговини 1918. године*. – Сарајево : "Веселин Маслеша," 1975.

Венцловићев сентандрејски буквар : 1717 : фототипско издање са рашчитаним текстом и савременим преводом / приредили и пропратне студије написали Томислав Јовановић, Димитрије Е. Стефановић. – Будимпешта : Радионица "Венцловић" ; Београд : Арте, 2013.

Голубовић, Ана - Виктор Савић. Прилог библиографији домаће ћирилометодијевистике. - *Свети Ћирило и Методије и словенско писано наслеђе : 863-2013*. Београд : Институт за српски језик САНУ, 2014. Стр. 447-542.

Грицкат, Ирена. *Студије из историје српскохрватског језика*. - Београд : Народна библиотека СР Србије, 1975.

Ђорђић, Петар . „О старословенским трпним придевима“, *Београд : Државна штампарија Краљевине Југославије, П. о.: Јужнословенски филолог*; књ. 11 (1931).

Ђорђић, Петар. *Језик и културна оријентација у нашој прошлости и садашњости*, Београд : Привредник, 1932.

Ђорђић, Петар. „О Вуковом Новом завјету.“ *Богословље*, св. 2, год. 9 (1934).

Ђорђић, Петар.“Прилози проучавању језика у списима Св. Саве“ , *Богословље*, год. 10, св. 2-3 (1935).

Ђорђић, Петар, „Поводом Речника црквенословенскога језика од С. Петковића“. *Богословље* ; св. 2, год. 11 (1936).

Ђорђић, Петар. *Од Ћирила и Методија ка Светоме Сави*, Београд : Штампарија Косте М. Бојковића, 1936.

Ђорђић, Петар, „Помени Св. Саве у нашим старим споменицима“ , *Светосавски зборник*, књ. 2, св. 6 (1939).

Ђорђић, Петар, *Руски у 100 часова: увођење у руски језик*, Београд : Геца Кон, 1940.

Ђорђић, Петар, *Осавремењавање предвуковске графике и ортографије*,Београд : Друштво библиотекара НР Србије, 1948/1949-1997.

Ђорђић, Петар, "Први палеограф и палеословенист у Срба", у: *Вуков* зборник, Ђорђић, Петар. „Великоморавска житија Ћирила и Методија.“ Нови Сад : Матица српска, *Летопис Матице српске*, књ. 392, св. 4 (1963).

Ђорђић, Петар, "Први палеограф и палеословенист у Срба". - *Вуков зборник*. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1966, стр. 35-61.
Ђорђић, Петар , „Глас вапијућег у пустињи“ и „Глас вопиющего в пустыне", *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књ. 14/1 (1971).
Ђорђић, Петар, *Историја српске ћирилице : палеографско-филолошки прилози Београд* : Завод за издавање уџбеника Социјалистичке Републике Србије, 1971
Ђорђић, Петар, *Старословенски језик*, Нови Сад: Матица српска, 1975.
Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. Сремски Карловци ; Нови Сад : З. Стојановић, 2001.
Илиев, Иван Г. *Кратка история на кирилската азбука*. – Пловдив : Весела, 2012.
Јерковић, Вера. *Палеографска и језичка испитивања о Чајничком јеванђељу*. – Нови Сад : Матица српска, 1975.
Јерковић, Вера. Српска ћирилица - палеографски и терминолошки проблеми. - *Научни састанак слависта у Вукове дане*. 18 : 1 (1990) 111-117.
Комар, Горан, Ж. *Стари ћирилични натписи источне Херцеговине : (са прегледом крстова)*. – 2. допуњено и измијењено изд.. – Херцег Нови : Друштво за архиве и повијесницу херцегновску, 2015.
Јерковић, Вера. In memoriam, Петар Ђорђић, *Slovo sv. 39-40* (1989-1990): стр.187-192.
Мано-Зиси, Катарина. Старе ћириличке штампане књиге у Архиву Српске академије наука и уметности. - *Археографски прилози*. 6-7 (1984-1985) 291-335.
Милановић, / Александар. *Језик весма полезан*. – Београд : Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2013. Младеновић, Александар. Однос Саве Мркаља према властитој реформисаној ћирилици. - *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*. 22 : 1 (1979) 95-109.
Милетић, Бранко, Ђорђић, Петар, Алексић, Радомир. „Библиографија за 1936. г. расправа и дела из словенске и индоевропске филологије која су изашла у Југославији“. *Државна штампарија краљевине Југославије), Јужнословенски филолог ;* књ. 16 (1937).
Младеновић, Александар. Око предвуковског и вуковског слова "ј" у књизи Миодрага Поповића. - *Јужнословенски филолог*. 39 (1983) 207-234.
Младеновић, Александар. Историја српског језика: одабрани радови. Београд : Чигоја штампа, 2008.
Можаева, И. Е. *Библиография по кирилло-мефодиевской проблематике 1945–1974 гг*. – Москва : Наука, 1980.
Недељковић, Олга. Свети Сава и рашка правописна школа. - *Међународни научни скуп Сава Немањић - свети Сава, историја и предање*, децембар 1976. / уредник Војислав Ђурић. Београд : САНУ, 1979. Стр. 177-188.
Пешикан, Митар. Генеза и еволуција словенског писма. - *Јужнословенски филолог*. 29 : 1-2 (1972) 105-151.
Пешикан, Митар. *Наша азбука и њене норме*. Београд : Вукова задужбина :
Политика : Завод за уџбенике и наставна средства, 1993.

Piper, Predrag. Uz jubilej prof. Petra Đorđića. - *Zbornik radova Instituta za strane jezike i književnosti* (Novi Sad). – 1 (1979), 421–423.

Пипер, Предраг. Петар Ђорђић, *Библиографија радова радника Филозофског факултета у Новом Саду*, Нови Сад: Филозофски факултет, (1984): стр. 969-970

Пипер, Предраг. Радован Кошутић и развој југословенске славистике. – Београд : Савез славистичких друштава СР Србије, 1986. *Зборник Матице српске за славистику*. – 33 (1987), 183–185.

Пипер, Предраг. Ђорђић, Петар. - *Српски биографски речник. Т. 3*. – Нови Сад : Матица српска, 2007. – Стр. 591–592.

Пипер, Предраг. Стандардизација старословенског ћириличког писма и његова регис трација у „Уникоду“ : зборник радова са међународног научног скупа, Београд, САНУ, Институт за српски језик САНУ, 15–17. 10. 2007. Београд, САНУ, 2009. - Зборник Матице српске за славистику. - 77 (2010) 95–98.

Пипер, Предраг. *Прилози историји српске славистике: биобиблиографска грађа.* - Београд: Чигоја, 2011. - 728 стр.

Пипер, Предраг. *Лингвистичка русистика: студије и чланци*. – Београд: Филолошки факултет, 2012. –560 стр.

Пипер, Предраг. "Мемоаристика и историја славистике". *Зборник Матице српске за славистику* (2012), св. 82, стр. 198-201.

Пипер, Предраг. Славистички портрети као увид у новију историју славистике. У књ.: Милош Јевтић, *Са домаћим славистима*, књ. 2. Београд: Завод за уџбенике, 2013, стр. 7-9.

Пипер, Предраг. *Лингвистичка славистика: студије и чланци*. − Београд: Славистичко друштво Србије, 2014. − 475 стр.

Пипер, Предраг. *Прилози историје српске лингвистичке славистике: Друга половина XX века*. – Београд : Чигоја штампа, 2018. – 461 стр.

Пипер, Предраг. *Српска лингвистичка славистика друге половине XX века.* GlobeEdit Publishing. Printed by Schatungsdienst Lange o. H. G., Berlin, 2019, 312 стр.

Пириватрић, Срђан. Ћирилометодијевске традиције и српске области пре постанка аутокефалне цркве у краљевству Немањића 1219. године. - *Свети Ћирило и Методије и словенско писано наслеђе* : 863-2013. Београд : Институт за српски језик САНУ, 2014. Стр. 103-124.

Поповић, Миодраг. *Јота*. Београд : Рад, 1981.

Пронштейн А. П., В. С. Овчинникова *Развитие графики кирилловского письма*. – Ростов н/Д : Изд-во Рост. ун-та, 1981.

Радован Кошутић и развој југословенске славистике: зборник радова. – Београд : Савез славистичких друштава СР Србије, 1986.

Ранковић, Зоран. „Петар Ђорђић и његов поглед на савремени богослужбени језик у Срба.“ *Српска теологија у двадесетом веку: истраживачки проблеми и резултати: зборник радова научног скупа*, књ. 3, Београд: ПБФ, 2008, стр. 190-194.

Савић, Виктор. Два значајна записа о штампару Макарију. - *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*. 78 (2012) 101-112.

Томовић, Гордана. *Морфологија ћириличких натписа на Балкану*. – Београд : Историјски институт, 1974.

Трифуновић, Ђорђе. О најстаријим натписима у Богородичиној цркви манастира Студенице. - *Православље*. 20 : 460 (15. мај 1986) 10-13.

Хегедуш, Антал. Ћирилске књиге и ћирилска слова штампарије у Трнави. - *Зборник Матице српске за књижевност и језик*. 26 : 1 (1978) 99-109.

Чигоја, Бранкица. *Најстарији српски ћирилски натписи : (графија, ортографија и језик)*. – Београд : ЧИП штампа, 1994.

Чигоја, Бранкица. Употреба ћирилице код фрањевачких писаца од Матије Дивковића до Стипана Марковца Маргитића. - *Књижевност и језик : часопис Друштва за српскохрватски језик и књижевност*. 61: 3/4 (2014) 237-248.

Чурчић, Лазар. Захарија Орфелин и српска књига. - *Библиотекар*. 28 : 3-4 (1976) 393-428.

VII. ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Јелена Арнаутовић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је проф. др Предраг Пипер подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнесеног, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Јелене Арнаутовић и предложене теме докторске дисертације ***Славистичко дело проф. Петра Ђорђића***, а да се за ментора именује др Предраг Пипер, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, у пензији.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

Др Предраг Пипер, редовни професор

Др Ксенија Кончаревић, редовни професор

Др Виктор Савић, доцент

Београд, 8. марта 2020.